

คำวินิจฉัยของ นายจุมพล ณ สงขลา ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๓๒/๒๕๕๖

วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๖

เรื่อง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสนอความเห็นขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ มาตรา ๑๗ เฉพาะกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ในส่วนของเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ เพื่อพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ และเงินอุดหนุนเฉพาะกิจเพื่อพัฒนาด้านการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์ การพัฒนาการท่องเที่ยวไทยมีการกระทำฝ่าฝืนบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๐ วรรคหก หรือไม่

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๕๒ คน ยื่นคำร้องลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๖ เพื่อเสนอความเห็นขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ มาตรา ๑๗ เฉพาะกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ในส่วนของเงินอุดหนุนเฉพาะกิจเพื่อพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ และเงินอุดหนุนเฉพาะกิจเพื่อพัฒนาด้านการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์ การพัฒนาการท่องเที่ยวไทย มีการกระทำฝ่าฝืนบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๐ วรรคหก

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้อง ข้ออ้างและเหตุผลโดยสรุปของทุกฝ่าย ปรากฏในคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ

พิเคราะห์แล้ว รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๐ วรรคหก บัญญัติว่า “ในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรหรือของคณะกรรมการ การเสนอ การแปรญัตติ หรือการกระทำด้วยประการใดๆ ที่มีผลให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือกรรมการ มีส่วนไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในการใช้ งบประมาณรายจ่าย จะกระทำมิได้” เห็นว่า กรณีที่จะถือว่ามี การฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติดังกล่าว ก็ต่อเมื่อการกระทำต่างๆ ของสภาผู้แทนราษฎรหรือคณะกรรมการตามวรรคนี้ มีพฤติการณ์ที่แสดงให้เห็นได้ว่าจะทำให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือกรรมการคนใดมีส่วนได้รับผลประโยชน์จากการใช้เงินงบประมาณในการจัดซื้อจัดจ้างตามโครงการต่างๆ ที่ผ่านการอนุมัติแล้ว ไม่ว่าจะโดยตรง

LIRT

หรือโดยอ้อมเท่านั้น ส่วนการจัดสรรหรือการผลักดันงบประมาณให้เป็นประโยชน์แก่โครงการใดหรือ
ท้องถิ่นใด แม้อาจเห็นได้ชัดว่าไม่เป็นธรรมหรือขัดต่อระเบียบแบบแผนในการจัดสรรงบประมาณตามที่
เคยปฏิบัติกันมา ก็มิได้อยู่ในความหมายของการฝ่าฝืนข้อห้ามตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๐ วรรคหก
เมื่อตามคำร้องและพยานหลักฐานของผู้ร้องไม่ปรากฏข้อเท็จจริงที่ชัดเจนว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
สมาชิกวุฒิสภา หรือกรรมการคนใด รวมทั้งว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี ประธานคณะอนุกรรมการ
วิสามัญพิจารณาจัดสรรงบประมาณ มีพฤติการณ์ที่พาดพิงว่าจะได้รับผลประโยชน์โดยตรงหรือโดยอ้อม
ในลักษณะเช่นใด จากการใช้งบประมาณในโครงการของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ในส่วนของ
เงินอุดหนุนเฉพาะกิจเพื่อพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ และ
เงินอุดหนุนเฉพาะกิจเพื่อพัฒนาด้านการท่องเที่ยวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์
การพัฒนาการท่องเที่ยวไทยอีกทั้งหนังสือที่ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ ฯ มีถึงสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
พรรคไทยรักไทยบางคน ก็มีได้มีข้อความตอนใดที่แสดงว่าตนเองใช้วิธีการที่ไม่ชอบในการไม่สนับสนุน
โครงการของสมาชิกสภาผู้แทนเหล่านั้น หรือรับว่าตนเองมีส่วนที่จะได้รับประโยชน์จากการสนับสนุน
โครงการใด ดังนั้นจึงรับฟังไม่ได้ว่ามีการฝ่าฝืนข้อห้ามตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๐ วรรคหก ตามที่
ผู้ร้องกล่าวหา

อาศัยเหตุผลดังที่กล่าวมา จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง

นายจุมพล ณ สงขลา

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ